

РЕШЕНИЕ

№ 11730

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5947** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. М. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЧР-05-108/02.05.2025г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. с ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби, а така също и при несъответствие с целта на закона. Претендира, че е налице неправилно установена фактическа обстановка, министърът на правосъдието не е изпълнил своите задължения при воденото и приключило дисциплинарно производство, не е взел под внимание депозираните от жалбоподателя доказателства. Прави се и възражението, че не е съобразен чл. 91 от ЗДСл за тежестта на деянието и последиците от същото. По същество моли да бъде отменена процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът- Министър на правосъдието, редовно призован, представлява се от юрк. Д., която оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на издадената Заповед. Допълнителни доводи навежда в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява и по делото не е спорно, че към датата на издаване

на оспорената заповед жалбоподателят П. М. Г. заема длъжността „Старши юриконсулт“ в затвора [населено място], като е назначен със Заповед № ЧР-05-197/20.06.2024г. на Министъра на правосъдието, считано от 26.06.2024г.

Със Заповед № ЧР-05-399/26.11.2024г. на министъра на правосъдието е наредено на Дисциплинарния съвет на ГДИН да бъде образувано дисциплинарно дело срещу П. Г., което Дисциплинарния съвет е сторил на първото си заседание, проведено на 05.12.2024г. Със Заповед № ЧР-05-400/26.11.2024г. на министъра на правосъдието П. М. Г. е временно отстранен от длъжност, считано от 05.12.2024г. в 13.27 часа.

В изпълнение на Заповед № ЧР-05-399/26.11.2024г. на министъра на правосъдието Д. съвет е извършил цялостна проверка на изпълнението на служебните задължения от П. Г. за периода от назначаването му до образуването на дисциплинарното дело срещу него, а именно - от 26.06.2024г. до 05.12.2024г. От тази проверка е установено, че за този период е доказано извършването на 26 дисциплинарни нарушения, които представляват нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 1 от ЗДСл, а именно - неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДСл, в частност неизпълнение на задълженията, посочени в раздел V-Преки/Основни задължения, т. 2 от длъжностната характеристика за длъжността „Старши юриконсулт“ в затвор I категория, утвърдена от Главния директор на ГДИН, връчени на служителя съответно на 26.06.2024г. и на 23.10.2024г., а именно: Да осъществява процесуално представителство на съответния затвор, ГДИН и Министерство на правосъдието пред всички съдилища в страната по дела, чийто предмет е свързан с дейността на главната дирекция и териториалните ѝ поделения.

С Писмо рег. № 92-15-420/08.04.2025г., на основание чл. 93, ал. 1 от Закона за държавния служител, П. М. Г. е поканен, във връзка с образуваното дисциплинарно дело № 2 от 2024г., да се яви на 11.04.2025г. в 12:30 часа в кабинета на министъра на правосъдието, за изслушване пред дисциплинарно-наказващия орган. Със същото писмо му е предоставена възможност отново да се запознае с материалите по дисциплинарното дело, да даде писмени обяснения, да посочи или представи доказателства в срок преди насрочената среща. Жалбоподателят е изслушан на посочената дата, като е упражнил и правото си да представи доказателства, които депозира с молба № 92-15-420/11.04.2025г. в деловодството на МП.

С решение на Дисциплинарния съвет на ГДИН от 19.02.2025г. е предложено на изпълнителния директор да наложи на П. Г. дисциплинарно наказание "уволнение" на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

Издадена е оспорената Заповед № ЧР-05-108/02.05.2024г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. с ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, на държавния служител П. М. Г. - старши юриконсулт в затвора [населено място], ранг IV-ти младши, за извършени от него 26 нарушения на служебната дисциплина в условията на системност в периода от 26.06.2024г. до 05.12.2024г., е наложено дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл „Уволнение“ и на основание чл. 108, във връзка с чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

В заповедта е прието, че са налице установените в образуваното дисциплинарно дело нарушения, като същите са възпроизведени подробно в мотивите и. Прието е, че извършено виновно нарушение на служебните задължения, като с поведението си в конкретния случай жалбоподателят е нарушил задълженията си относно начина на изпълнение на държавната служба по чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от Закона за държавния служител, съгласно които държавният служител е длъжен да изпълнява точно задълженията си, определени в длъжностната характеристика, и в съответствие с нормативните актове.

Нарушенията са квалифицирани, като такива по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, във връзка с чл. 21, ал. 1, регламентирани в раздел V - Преки/Основни задължения, т. 2 от длъжностната характеристика за длъжността „Старши юрисконсулт“ в затвор I категория.

Посочено е, че при определяне на вида и размера на наказанието са взети предвид становището на дисциплинарния съвет, обстоятелствата, при които са извършени описаните нарушения и техния характер и брой, поставената индивидуална оценка на служителя: „добри резултати“, факта, че не е наказван и не е награждаван, и е прието, че от назначаването му 26.06.2024г. до отстраняването му от длъжност, във връзка с образуваното срещу него дисциплинарно производство на 05.12.2024г., П. М. Г. системно не е изпълнявал служебните си задължения и възложените му служебни задачи.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е връчена на 05.05.2025г. и оспорена с жалба от 19.05.2025г. – в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 124, ал. 1 ЗДСл, от легитимирано по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 92 от ЗДСл и чл. 5 от УППМ - органа по назначаването, а именно от Министърът на правосъдието.

Заповедта съответства на изискването за форма на административния акт по смисъла на чл. 97, ал. 1 ЗДСл, съдържа правни и фактически основания за издаването ѝ, както и изискуемите реквизити по чл. 97, ал. 1 ЗДСл. От съдържанието на заповедта се установява, че в нея за всяко от деянията, приети за дисциплинарни нарушения е описано в какво се изразява, като е посочен и периода, в който е извършено. В заповедта подробно са описани и обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, както и доказателствата, които ги установяват, като последните подробно са посочени и в решението на дисциплинарния съвет, към което има изрично препращане в заповедта и което следва да се съобрази с оглед на Тълкувателно решение № 16/75 г. на ОСГК на ВС.

Процедурата по налагане на дисциплинарни наказания на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 ЗДСл е регламентирана в чл. 96, ал. 1-4 от закона. Съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДСл, преди да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 ЗДСл, ДНО взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. В случая това изискване е спазено, тъй като със Заповед № ЧР-05-399/26.11.2024г. на министъра на правосъдието наредено да бъде образува дисциплинарно дело срещу служителя.

Производството пред дисциплинарния съвет е регламентирано в разпоредбата на чл. 96, ал. 2 ЗДСл, като той изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Съгласно чл. 96, ал. 3, изр. 2 ЗДСл решението на ДС съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. Разпоредбата на чл. 96, ал. 4 ЗДСл определя 7-дневен срок от приемането на решението ДС да го представи заедно с

преписката по делото на ЗНО. От цитираните разпоредби следва, че законодателят е предвидил специална процедура преди налагане на по-тежките дисциплинарни наказания по чл. 90, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДСл, с цел да бъде изяснена в пълнота, обективно и безпристрастно фактичката обстановка, при необходимост да бъде изслушан държавният служител и да му се възможност да представя доказателства в своя защита.

По делото по несъмнен начин се установява, че от жалбоподателя, са поискани писмени обяснения с писмо рег. № 92-15-420/08.04.2025г., както и че същия е дал такива пред дисциплинарна наказващия орган преди да му бъде наложено дисциплинарно наказание. Предвид посоченото и доколкото П. Г. е депозирал писмени обяснения, съдът приема, че му е осигурена възможност за запознаване в пълнота с дисциплинарното обвинение, поради не е нарушено правото му на защита. С регистрирането в деловодната система на министерството на правосъдието на депозирания от жалбоподателя писмени обяснения, удостоверено с поставени върху тях входящи номера, дисциплинарно наказващият орган е изпълнил задължението си да ги приеме, както и да се запознае с тях, доколкото и същите са обсъдени в оспорената заповед.

На следващо място, спазени са сроковете по чл. 94, ал. 1 ЗДСл, доколкото дисциплинарните нарушения са били реализирани в периода от 26.06.2024г. до 05.12.2024г., поради което към датата на издаване на оспорената заповед - 02.05.2025г., не е изтекла една година от извършването им. Заповедта е издадена и в определения в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл двумесечен срок от откриване на нарушението. Нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка, заедно с решението на Дисциплинарния съвет, бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарният орган е задължен да направи преценката за това извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законните основания да материализира волята си в административен акт за налагане на дисциплинарно наказание. По преписката са налице конкретни данни за момента, в който дисциплинарно-наказващият орган е бил уведомен за решението на Дисциплинарния съвет. Това е станало с докладна записка № 30-02-108/27.02.2025г. Върху нея е поставена резолюция от дисциплинарно наказващия орган на 07.03.2025г. Именно на тази дата органът по назначаването е получил пълна и точна информация за установеното дисциплинарно нарушение и неговия извършител. При това положение до издаване на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание на 02.05.2025г. двумесечния срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл не е изтекъл. Фактът, че преди произнасянето на дисциплинарния съвет са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение не означава, че същото е открито по смисъла на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

Съдът счита, че не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл.

Заповедта е издадена и при спазване на материалния закон.

В хода на производството се доказаха описаните в обжалвания акт нарушения. Дисциплинарната отговорност по Раздел II на Глава четвърта на ЗДСл е лична отговорност. За да бъде наложено дисциплинарно наказание на държавния служител следва административният орган да докаже, че служителят виновенно (умишлено или по непредпазливост в двете й форми - небрежност и самонадеяност) е нарушил своите служебни задължения и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 89, ал. 2 ЗДСл. В тежест на дисциплинарно-наказващия орган е да установи конкретните фактически обстоятелства, осъществяващи състава на дисциплинарното нарушение, за което е ангажирана дисциплинарната отговорност на служителя. Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДСл държавните служители, които са нарушили своите служебни задължения, се наказват с

предвидените в ЗДСл дисциплинарни наказания, а съгласно ал. 2, т. 1 на чл. 89, като вид дисциплинарно нарушение е определено неизпълнението на служебните задължения. При определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, нормата на чл. 91, ал. 1 ЗДСл изисква да се вземат предвид: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението; цялостното служебно поведение на държавния служител.

Дисциплинарната отговорност на Г. е ангажирана за извършени от него 26 нарушения на служебната дисциплина в условията на системност в периода от 26.06.2024г. до 05.12.2024г., които са описани точно и подробно в заповедта. Съдът намира, че обосновано е посочена нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл – „неизпълнение на служебни задължения“. Правилно е визирано, че лицето не е съобразило и задълженията си по чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, видно от който държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, като в ал. 2 на същия член от закона, задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика.

Видно от длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност, утвърдена от Главния директор на ГДИН, и връчена на служителя съответно на 26.06.2024г. и на 23.10.2024г., в раздел V-Преки/Основни задължения, т. 2 за длъжността „Старши юрисконсулт“ в затвор I категория, той има задължение да осъществява процесуално представителство на съответния затвор, ГДИН и Министерство на правосъдието пред всички съдилища в страната по дела, чийто предмет е свързан с дейността на главната дирекция и териториалните и поделения.

От доказателствения материал по делото настоящата съдебна инстанция намира за доказано и дисциплинарното нарушение, извършено от служителя. Изводът за нарушенията е направен след обстоен анализ на дейността на служителя, при което се установява, че системно не е изпълнявал възложените съобразно длъжностната му характеристика задачи. Тежестта за опровергаване на соченото от административния орган неизпълнение на служебните задължения, като отрицателни факти не подлежат на доказване от административния орган, а от този който твърди изпълнението на разписаните служебни задължения, в случая - от оспорващия. В хода на дисциплинарното производство, както и в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не са депозираны доказателства, опровергаващи констатациите за неизпълнение на служебните задължения в изискуемия се обем и качество, респ. не са правени искания за събирането на такива. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че е налице безспорна установеност на извършеното от П. Г. дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл.

Законосъобразни се явяват и действията на ответника при определяне вида и тежестта на наложеното дисциплинарно наказание. Съобразени са критериите, визирани в чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, а именно: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици; формата на вината на държавния служител - умисъл; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Обстоятелството, че в случая са извършени 26 нарушения на служебни задължения, фактът, че служителят за периода от назначаването му 26.06.2024г. до отстраняването му от длъжност във връзка с образуваното срещу него дисциплинарно производство на 05.12.2024г., системно не е изпълнявал служебните си задължения и възложените му служебни задачи, представляват утежняващи вината обстоятелства, които при липсата на смекчаващи обстоятелства, обуславят налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК, доколкото със заповедта не се цели да бъдат засегнати права на адресата в степен по-голяма от необходимото за изпълнение на законово установените правомощия на административния орган.

Мотивиран от горното при проверката по чл. 168 от АПК съдът намира, че оспореният административен акт е валиден, издаден в предписаната от закона форма без допуснати съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената срещу него жалба се явява неоснователна.

Предвид изхода на делото претенцията на ответника за присъждане на съдебни разноски се явява основателна. По реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, настоящият състав определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 103 евро.

Водим от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЧР-05-108/02.05.2025г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл. 89, ал. 2, т. 1, вр. с ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА П. М. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Министерство на правосъдието, сумата от 103 (сто и три) евро, равняващи се на 201 (двеста и един) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: